

Reivindicació de l'Ateneu Enciclopèdic

L'1 de febrer a la matinada fou assaltada la seu de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, per segona vegada en dues setmanes. La primera, només van robar diners. La segona ha estat una considerable espoliació de documents de la història del moviment obrer català (cartells, fotos, postals, monedes, segells, carnets...), tot valorat en uns 60.000 euros.

L'1 de febrer a la matinada fou assaltada la seu de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, per segona vegada en dues setmanes. La primera, només van robar diners. La segona ha estat una considerable espoliació de documents de la història del moviment obrer català (cartells, fotos, postals, monedes, segells, carnets...), tot valorat en uns 60.000 euros. Sembla que els assaltants eren professionals experts i van saber triar les peces de més valor en el mercat del col·leccionisme. L'arxiu i la biblioteca de l'AEP es troben en un pis sense condicions, cedit per la Biblioteca Arús, des que la construcció del CCCB els va obligar a deixar el local anterior. Des de la restauració de la democràcia aquesta institució històrica, punt de referència cultural de la Barcelona dels anys 20 i 30, viu de mala manera, a l'espera que les institucions li cedeixin un local digne i segur, en justa compensació pel saqueig feixista del patrimoni propi, l'any 1939. Els deutes pendents no solament són a Salamanca, també n'hi ha aquí. Per què, al cap de més de trenta anys, a l'AEP, encara no li han restituit el patrimoni espoliat, com a les altres organitzacions? Fa cent deu anys, el 1902, un grup de llibertaris afeccionats a la cultura, amb el suport de Francesc Layret i de Lluís Companys, van fundar l'Ateneu, amb voluntat reivindicativa, pedagògica i cultural. Va arribar a tenir més de 20.000 associats, va acollir gent com Salvat-Papasseit, Maurín, el Noi del Sucre, Pestaña, Víctor Colomer, Josep Maria de Sucre i, entre molts dels seus il·lustres convidats, hi hagué García Lorca i Carl Einstein. Carles Fontserè és l'autor d'un dels primers cartells. El seu valuós patrimoni, llibres, documents i pisos, fou cremat i espoliat per les tropes franquistes quan van entrar a Barcelona. Va ser el primer centre no oficial que van assaltar, prova de la importància real i simbòlica que tenia. Després de la mort de Franco, amb molt d'esforç i voluntarisme, l'Ateneu va renéixer, però encara espera que les institucions li tornin una seu digne, que pugui acollir els estudiosos i tornar a posar a disposició del poble un patrimoni fonamental. El saqueig recent del fons ha fet evident l'estat d'abandó i d'inseguretat a què ha condemnat aquesta històrica institució l'Ajuntament de Barcelona, des de la fi de la dictadura. L'AEP té un arxiu de 12.000 capaçaleres, 25.000 llibres, centenars de cartes, cartells, postals, objectes, l'arxiu del MIL i tota mena de documentació del moviment obrer. És un punt de referència bàsic de l'estat espanyol i d'Europa. Manté contacte permanent amb l'Institut d'Història Social d'Amsterdam, la Fundación Anselmo Lorenzo i el Centre Internacional de Recherches sur l'Anarquisme. El seu fons va ser el fonament de la important exposició 'Tierra y libertad. Cien años de anarquismo en España', feta a Saragossa, l'any passat, que mai ningú no ha portat a Barcelona. Després d'un patètic viacrucis d'anys i panys de reunions, el mes de maig passat es va signar un protocol amb l'ajuntament, pel qual aquest es comprometia a trobar-los abans de dos anys un local adequat. Aviat en farà un i no ha passat res. Manel Aisa, president de l'Ateneu, em comenta que, des de l'estiu, han enviat dues cartes, l'una a la regidora de la Ciutat Vella (octubre) i l'altra al regidor de Cultura, Jaume Ciurana (gener). No hi ha hagut resposta. Després del robatori, en una trobada casual, va exposar a en Ciurana el problema de seguretat i les males condicions en què es trobaven, sense cap mena de reacció, fora de la visita del manyà que va canviar el pany rebentat. Però avui l'ICUB els ha convocats a una reunió, que es farà el dia 24. Esperem que, finalment, compleixin el protocol signat. En cas contrari, tindrem la certesa que els polítics actuals segueixen la consigna del general Mola, que va inspirar l'espoliació: 'Hay que acabar con la cultura obrera'. Això sí, aquests d'avui no saquegen, ni cremen, ni roben. Simplement, et deixen de banda, democràticament. Fins avui, potser...?

9 febrer 2012

Una notícia de VilaWeb.com

Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
Enllaç permanent